ജ്ഞാനാഞ്ജനവിജയം.

വാസുണ്ണിമൂസ്

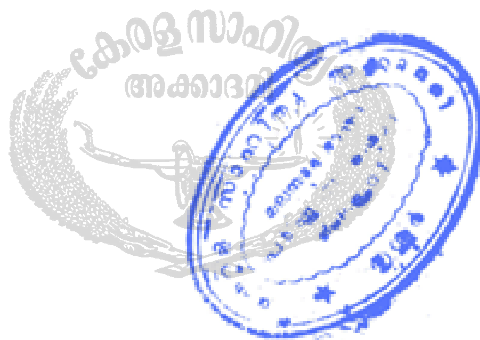

ആനന്ദനീവിജയം.

വാസുണ്ണിമൂസ്സ്

THE MALAYALAM IMPROVEMENT
10 NOV 192

ജനരംജിനീ വിജയം

ഭാഷാ നാടകം

ശ്രീഗണേശായ നമഃ.

നാന്ദി

വർണ്ണം പേറുന്ന നൊറിന്തട മൊട്ടു പട വെ
ട്ടീട്ടുവാനെന്നു തോന്നും വണ്ണം വാർകുന്തളാന്ത
വിലസിനവിധുബിംബം മുതൽക്കന്തികന്യെ! അങ്ങോ
ജന്താരി നൽത്തൽക്കൊരു പെരുവഴിയാം പാരു പാദ
പങ്കയാബ്ജം തൊഴുന്നേൻ നഘ മകലൊഴി
വാനന്തരേശന്ന ഭക്ത്യാ.

സൂത്രധാരൻ - നാന്ദിയുടെ അവസാനത്തിൽ മുൻഭാഗത്ത നോക്കി സന്തോഷത്തോടുകൂടി

പാരു ശ്രീ വിലസുന്ന ലോകമലയാർക്കാവിൽ കൃപാവൈഭവം പേറും ശ്രീശിവനന്ദിനി മഹമഹോ കാർത്ത്മാ നമസ്കാരയാ ഉത്തുള്ള മഹാജനങ്ങൾ പലരും പാർത്തു വന്നെത്തിനോ ന്നിതിലിനിക്കു നാടകമൊന്നാടേണമെന്നു മോഹം. - അണിയറയിലേക്കു നോക്കീട്ട് ആര്യേ ഇവിടെ വരൂ

നടി - പ്രവേശിച്ചിട്ട് ആര്യാ! ഞാൻ ഇതാ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നെ എന്തിനായിട്ടാണ് വിളിച്ചത്?

സൂത്ര - ഇന്നീ സ്സദസ്സിലൊരു നാടകമാടിടേണം
മിഴിപകരായത പ്രിലോലവിലോചനേ കേൾ
നന്നായിനിക്കതിനു വേണ്ടവരൊക്കെയൊത്തു
ചെന്താരോടൊരു മതിയു പറഞ്ഞീടുവാനായ്. ന.

നടി - അങ്ങു ഏതൊരു നാടകത്തെ അഭിനയിച്ചിട്ടാണ് ഈ സഭാവാസികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടത്!

സൂത്ര- നിസ്സംശയം പറ-ഞ്ഞിടാമിസ്സദസ്സിങ്കലുള്ളവർ
അസ്സലാണിന്നു വാസുണ്ണിമൂസ്സുണ്ടാക്കിയനാടകം

നടി- എന്നാൽ ആ നാടകത്തിന്റെ പേര എന്താണ്!

സൂത്ര- ജനരഞ്ജിനീവിജയം എന്നാകുന്നു.

നടി- നന്നായി നാടകമിദം രസഭാവപൂർണ്ണം
തന്നായികാ ഗുണവതീ ജനരഞ്ജിനീ സാ
എന്നല്ല നല്ല രസികോല്ലസിതാ സഭേയ
മൊന്നല്ലപാർക്കിലനേകഗുണങ്ങളെല്ലൊ (൪)

എന്നാൽ എനി താമസിയാതെ അനന്തരകാര്യങ്ങളെ ഒരുക്കുവാൻ ഞാൻ പോകട്ടെ. എന്നു പോയി

സൂത്ര- ചുററിനടന്നു അല്പം ദൂരത്തേക്കു നോക്കി
എന്നാലൂഭ്രദേശമംഗലതികാ പൈണാംനാ
രെണാങ്കിനം വീണാപാണി തലത്തിലേത്ത കതുക
പ്രോല്ലാസിവക്ത്രാംബുജം ആത്മാലാപവിസ്മയം വെ
ടിതിരുന്നാമൊപ്പത്തിനും ചെയ്തുകൊണ്ടാനണിങ്ങു വ
രുന്നതേഷ പവിത്രതാഷ്ടാദ്ധകമൈക്കുന്നമൈ. ആ

കാരത്തെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കീട്ട് ഓ! ഇത്രയായൊ! നമ്മുടെ ഭാഗിനേയൻ നാരദവേഷത്തെ ധരിച്ചുവന്നു കഴിഞ്ഞു. ഞാനും അനന്തരപാത്രപ്രവേശത്തിന്നൊരുങ്ങട്ടെ എന്നു പോയി

പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞു

അനന്തരം നാരദൻ പ്രവേശിക്കുന്നു

നാരദൻ. കൈലാസത്തെക്കുനോക്കി ആത്മഗതം ഓഹോ! മഹാദേവനും ദേവിയും. ജനരഞ്ജിനിയുടെ പ്രഥമസാംവത്സരിക ജന്മനക്ഷത്രമഹോത്സവത്തെ കാണ്മാൻ യാത്രപുറപ്പെട്ടു വിമാനാരൂഢന്മാരായി ഇതാ! എന്നെക്കാത്തുനിൽക്കുന്നു.

ബാലകലാധരധരനും
ധരണീധരേന്ദ്രാത്മജയും ഒരുപോലെ
പ്രണയരസം പ്രതിബിംബം

ബഹുലരസം പാൎക്കിലത്ര വളരുന്നു. ൭
ഇനി താമസിക്കുകയല്ല വേഗം പോക തന്നെ

എന്നു പോയി

അനന്തരം പാൎവ്വതിപരമേശ്വരന്മാരും നാരദനും
പ്രവേശിക്കുന്നു

പരമേശ്വരൻ- നാരദാ ഇനി നമുക്കു വേഗം പോവുകയല്ലെ!

നാരദൻ- ബദ്ധപ്പെടുവാനില്ല.

പാൎവ്വതി- അല്ലെ ഋഷ്യയോടെ ആതെ ബദ്ധപ്പെടുവാനില്ല, അവിടെ വലിയ ഒരു കലഹം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ?

പരമേശ്വരൻ- (നാരദന്റെ മുഖത്തുനോക്കി ശ്രദ്ധമായി മന്ദഹാസം ചെയ്തുകൊണ്ട്) ഇനി താമസിക്കയൊ ഒട്ടും താമസിപ്പാൻ പാടില്ല വേഗമാവട്ടെ എന്നു പാൎവ്വതിയുടെ കയ്യുംപിടിച്ചു പരമേശ്വരനും അനന്തരം നാരദനും വിമാനത്തിലേറുന്നു

പരമേശ്വരൻ- അധോഭാഗത്തേക്കു നോക്കി

മൈഥിലി ഭൂമിപതി തന്നുടെ രാജ്യം
പ്രാജ്യവസ്തു പരിപൂൎണ്ണമെന്നു
നേത്രമത്ര സഫലീകരു വേഗാൽ
ഭാഗധേയമിതു പാൎക്കിലുതക്കം ൮

പാൎവ്വതി- ഭൎത്താവെ ഇതു നമ്മുടെ ഉദയവൎമ്മ നൃണ്ണിയുടെ രാജ്യമായൊ വിമാന വേഗമതിശയം തന്നെ.

നാരദൻ- ദേവി നിന്നുദയവൎമ്മ മന്ദിരം
ദേവനാഥപുര സന്നിഭം ശുഭേ
അല്ലെ നോ മിതു കാൺക പിന്നെയാ
ഫുല്ലലാക്ഷി കുതുകാശ്രു ഇകവാൻ ൯

പാൎവ്വതി- രാജധാനിയെ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നു

പരമേശ്വരൻ- ചെകിടുകൊടുത്തു എന്താണ്? ഒരു മംഗളവാദ്യഘോഷം കേൾക്കുന്നത

നാരദൻ. ഇന്ന ജനരഞ്ജിനിയുടെ ജന്മനക്ഷത്ര മഹോത്സവമല്ലെ! അവൾ ലോകാംബികയെ വന്ദിപ്പാൻ വരികയാണ

പാർവതി നമ്മുടെ ജനരഞ്ജിനിക്കുട്ടി വരുന്നുണ്ടൊ

പരമേശ്വരൻ. അങ്കവസ്ത്രം കൊണ്ടു ദേവിയുടെ സന്തോഷാശ്രുക്കൾ തുടച്ചു അയി പ്രിയെ നോക്കു നോക്കു ഇതാ നമ്മുടെ ജനരഞ്ജിനിക്കുട്ടി.

പാർവ്വതി. മുൻഭാഗത്തു നോക്കി സന്തോഷത്തോടെ,

ചിത്രാലങ്കാര ശോഭാ മധുരിമ ചൊരിയും ചാരു വാണീജനാനാം നേത്രാനന്ദം വളർക്കും രുചിരരസ പരിന്യാസ സഞ്ജാതശോഭി തന്നിൽ ഭാവങ്ങളെന്നല്ല മഞ്ജുവിലാസങ്ങളും ചിത്തതാരിൽ പ്രത്യക്ഷം മോദമേകുന്നിതു പുനരിവളെൻ പുത്രിയായോർക്കുമല്ലൊ.

നാരദൻ. ചിരിച്ചുംകൊണ്ട് ദേവി

തവ സുതകളിവൾക്കു മനോർക്കിലൊ
ചേറ്റു ദേമതു ബന്ധുപാർപ്പിടാം
വിഷമലോചന നന്ദിനിയാണവൾ
സമവിലോചന നന്ദിനിയാണിവൾ ൧൦

പരമേശ്വരൻ.

ചാർവ്വാംഗി ജനരഞ്ജിനി കവികളെപ്പോലും രസിപ്പിക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രായമതായതില്ല മയിതെന്നാലും കന്മമിത്രങ്ങളൊരാം താരത്തോടു പിടിച്ചിടുന്ന വചസാ സാരജ്ഞചിത്തത്തെയും താത്തൂട്ടുന്നിതഗായ മോദജലധൌ കൃത്യത്തിലത്യത്ഭുതം ൧൧

പാർവ്വതി- ഭർത്താവെ ഇതാരാണ ജനരഞ്ജിനിയുടെ വലത്തു ഭാഗത്ത ഉപമാതാവിനെപ്പോലെ അതി വാത്സല്യത്തോടെ അടുത്ത നിൽക്കുന്നു

പരമേശ്വരൻ. (മന്ദഹാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു)

അയി പ്രേയസി

അമർത്ത്യതടിനീതടെ ധൃതി ചൊന്നടിച്ചങ്ങി

ന്നെ തിമൎത്തുകളിയാടിയും തിരകൾ വന്നു വൎദ്ധിച്ചിട്ടും
പ്രസിദ്ധവചനങ്ങളാ ലഖിലലോക ചിത്തത്തിനും
പ്രസന്നത വരുത്തിട്ടുമിണങ്ങിയന്നചിന്താമണി ഛ.-

പാൎവ്വതി. ഓഹോ, നമ്മുടെ വിജ്ഞാന ചിന്താമണിയോ! എന്നാൽ ഈ വാത്സല്യത്തിന്നൎക്കം യുക്തം തന്നെ. പിന്നെ ജനരഞ്ജിനിയുടെ ഇടത്തെ ഭാഗത്ത അന്യോന്യം കടാക്ഷിച്ചും ചിലപ്പോൾ ഉദ്വീക്ഷിച്ചും ശ്രദ്ധമായി സംസാരിച്ചും മന്ദമന്ദം ചിരിച്ചും കളിച്ചു കൊണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഈ കൊച്ചുകുട്ടി ഏതാണു?

പരമേശ്വരൻ- പുഞ്ചിരിയിട്ടു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി! നിലകണ്ഠനന്ദിനിയെ പാൎവ്വതി അറിയില്ലയോ!

പാൎവ്വതി- ഓ! സാഹിത്യസാരാവലി ശരിതന്നെ പിന്നെ വാത്സല്യത്തോടെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു

സൂക്ഷ്മത്തിലെത്ര ശിശുവാണിവളെങ്കിലും കേ
ളിക്ഷ്മാതലത്തിലിതു പോലൊരു കുട്ടിയുണ്ടോ?
മാധുൎയ്യവും മുതലതാമിഹ ഞാൻ പ്രപഞ്ചെ
ചാതുൎയ്യവുംമൊഴിയിൽ നിന്നൊഴിയുന്നതുണ്ടോ?

ഭൎത്താവെ ഈ ജനരഞ്ജിനിയുടെ സമീപത്തിൽ ജനരഞ്ജിനിയെ പോലെ സാഹിത്യ സാരാവലിയേയും വിജ്ഞാന ചിന്താമണിയേയും അതിവാത്സല്യപുരസ്സരം സദാപി കടാക്ഷിക്കുന്നവനും അതിസുന്ദരനുമായ ഒരു മാന്യപുരുഷനെ കാണുന്നു ഇതാരാണ്!

പര.

സാരസ്യപുഷ്ടിമകലുന്ന കനകപ്പൂമ്പൊലിയാ
ളൈമ്മി (ഭാഗി) ശ്രീ പരിപൂൎത്തിയുള്ള സരസാക്ഷരപാ
ല രത്നാകരം നിരന്തരകൃതി കീൎത്തിപെട്ട പടലിവി
ന്യാസ സൈനകം മിപ്പാരിൽ സജ്ജനരഞ്ജനായ നി
പുണം പാക്കുന്ന തോക്കറിതെ ഛ

പാൎവ്വതി- ഉണ്ണു നമ്മുടെ ഉദയവൎമ്മ രാജകുമാരനാണോ
രാജകുമാരനെ നോക്കി

ഉദയവൎമ്മ കുമാരക: സാദരം
സദയമിജ്ജനരഞ്ജിനി തന്നെ
അവനമൻപൊടനാരത മേചര
നവനിയിൽ ചിരകാലമിരിക്ക നീ ൧൩

ഉദയവൎമ്മ രാജകുമാരന്റെ സമീപത്തിൽ തൽകടാക്ഷപാത്രീഭൂതങ്ങളായി രാജമാന്യ രാജശ്രീ രാജിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷരത്നങ്ങളെ കാണുന്നതെ ചര-

ധന്യൻ മാന്യനമെയകീൎത്തിമഹിമാ സാഹിത്യസാരാവലീ കന്യാനാഥനനേകനെന്നുദയമാ ചെന്താമൃ മാൎത്താണ്ഡം- കെ. നാരായണ നമ്പി ചാരുചൎക്കളാണന്യൻ ബുധേന്ദ്രാവലി സമ്മാന്യോദയവൎമ്മരാജമകുടിലാലാട്ടികന്മാരിവർ- ൧൪

പാൎവ്വതി- ജനരഞ്ജിനി രക്ഷകനായ ഈ ഉദയവൎമ്മരാജകുമാരന്ന വൎണ്ണനീയങ്ങളായ അനേകഗുണങ്ങളും ബലവാന്മാരായ ബന്ധുക്കളും വിധേയന്മാരും ഉണ്ടായിവന്നത ജനരഞ്ജിനിയുടെ ഒരു ഭാഗ്യവിശേഷം തന്നെ ഇനി ഇക്കുട്ടിയെ കുറിച്ച ഒട്ടും വിചാരപ്പെടെണ്ടതില്ല

പര- അല്ലെങ്കിൽ ഇതിന്ന മുമ്പെ പാൎവ്വതി ഈ ജനരഞ്ജിനിയെ കുറിച്ചു വളരെ വിചാരിച്ചിരുന്നുവെ?

പാൎവ്വതി- എന്താണ സംശയം! ഞാൻ സൎവ്വകാലം ഈ ജനരഞ്ജിനിയെ വിചാരിക്കമാറുണ്ടു- ഭൎത്താവാണ ഇവളെ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കാതിരിക്കുന്നത.

പരമേശ്വരൻ- ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു ഇതു കേട്ടുകൂ-

ആൎയ്യായ വാമിനി മണ്ണന്തല നീലകണ്ഠൻ
നാൎയ്യാ മദീയ നാപുനി വിബുധൻ മഹീയാൻ
ധാൎയ്യാ മമ പ്രതിനിധിത്വമിയന്നുവാണീ
സാൎയ്യാ ഇണപ്പതിന്നു പാപ്പളമല്ലമെന്നൊ ചവ്യ-

ന്നാരദൻ. ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു ഇവിടുന്നും മണ്ണന്തല

നീലകണ്ഠനാണൊ

പര- എന്താണു സംശയം സുരഭിയായ ജനരഞ്ജിനിയെ സൎവ്വദാപി ശിരസ്സിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ മനസ്സാല നീലകണ്ഠനാകയില്ലെ. അത്രമാത്രമല്ല.

ആദരാമലെന്നു കരുതി പ്രണയേന സാക്ഷാ
ന്നാരായണന്റെ സ്വകചി മൽപ്രിയ സൽപ്രമോദാൽ
ഓരോ സുവൎണ്ണ മണിഭൂഷണ മൊത്തവണ്ണം
ധാരാള മായവളുടയങ്ങണിയിപ്പതില്ലെ- ന്നു

നാരദൻ- സ്വഗതം ഭൂഷ്പര ശ്ലേഷ വി[illegible].

പാൎവ്വതി- ഭൎത്താവെ നൊമ്മാട ജ[illegible]ിനിയെ ഒന്നു നല്ലവണ്ണം അനുഗ്രഹിക്കണെ.

പര- അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു കൈകൾ ഉയൎത്തി

തത്വപ്രബന്ധ യഥാൎത്ഥ ബോധ മധികാമോദം സ
ദാ നൽകിടും കൃത്യാകൃത്യ വിവേക മെന്നിവകളും
മോക്ഷാപ്തി ഹേതുക്കളെ പ്രത്യേകം കൃപയാ കൊടു
ത്തു നിയതം നാശേഷ ലോകത്തിനും പ്രീത്യാ വാഴ്ക
വിചിത്ര കീൎത്തി മതിയാ യാചന്ദ്രതാരം ഭുവി ജന
രഞ്ജിനി പാൎവ്വതി ഒന്നനുഗ്രഹിക്കൂ.

പാൎവ്വതി-

സാമാന്യമട്ടിലധികം കുതുകം രസജ്ഞ
സാമാജികേഷു സരസാ വചസാ വിധായ
സോമാതിശായി യശസാ ഭുവി വാഴുവാനി
ന്നുസോമാവതംസഭഗവാൻ തുണചെയ്യിട്ടുമെ ജന
രഞ്ജിനി നാരദന്റെ അനുഗ്രഹമാവട്ടെ-

നാരദൻ- ഓ ഞാനും ഒന്നു അനുഗ്രഹിക്കാം

ഒട്ടും കൃസാന്ത സാധാരണ ഗുണവചസാ ഭേദ
പാഥോധി തീരം തട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചു പട്ടും തിരയൊടു ക
കലഹിച്ചങ്ങിനെ മങ്ങലെന്യേ ഇക്ഷ്വാ വണ്ണിടണം
നീയനവധി ദിവസം ധാത്രിയിൽ ചാരുകീൎത്ത്യാ ജ

ട്ടാതെ കണ്ടു ചന്ദ്രപ്രഭയോടു സമരം ചെയ്യണം തയ്യലാതെ. ൨൨

പാർവ്വതി- ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു നാരദാ അവരവരുടെ പ്രിയവസ്തു സിദ്ധിയെ അനുഗ്രഹിക്കുക അല്ലെ.

നാരദൻ- അതെ-കലഹം പോലെ രസകരമായ ഒരു പദാർത്ഥം ലോകത്തിൽ വേറെ എന്താണ.

എല്ലാവരും അന്യോന്യം നോക്കി ചിരിക്കുന്നു.

പര- എല്ലാവരുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളും വളരെ ഉചിതങ്ങളായിയിരിക്കുന്നു. ജനരംജിനി മേല്ക്കുമേൽ വിജയത്തെ പ്രാപിക്കും. സംശയമില്ല.

നാരദൻ- നിങ്ങളുടെ കൃപയാലിതു കൂടിഭവിക്കട്ടെ

ഭരതവാക്യം

സോയംജൈനി മഹീപതി വ്വിജയതാം!
വൈരസ്യ പാരുഷ്യശൊ
വൈശദ്യാപഹതെ സുനിർമ്മലെ
സൂവിത്ര യുഗത്തൽ
ആകല്പം ജനരംജിനി വ സരസാ
സാഹിത്യ സാരാവലി
സാധുജ്ഞെയ പദാർത്ഥസാര വിപണി
വ്വിജ്ഞാന ചിന്താമണി ൨൩

എന്ന എല്ലാവരും പോയി

ജനരംജിനീവിജയം
സമാപ്തം

....

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി